

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-שתי הלחם		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנה ציפוי עומד ולא שנה ציפוי שאינו עומד, לא שנה חיפה את לבובין ולא שנה לא חיפה לבובין	דאמר ליה: [רבי יוחנן]	!										
וכי תימא: עצי שיטים חשיבי ולא בטלי		!										
הניחא לריש לקיש		!										
לא שנו אלא בכלי אכסלגוס הבאים ממדינת הים, אבל כלי מסמס חשיבי ולא בטלי	דאמר: [ריש לקיש]	!										
שפיר		!										
אלא לרבי יוחנן		!										
כלי מסמס נמי בטלי	דאמר: [רבי יוחנן]	!										
מאי איכא למימר?		!										
שאני שולחן, דרחמנא קרייה עין, שנאמר: (יחזקאל מ"א) המזבח עץ שלש אמות גבוה ארכו שתיים אמות ומקצעות לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה'.		!										
פתח במזבח וסיים בשולחן		!										
בזמן שבית המקדש קיים - מזבח מכפר על אדם, ועכשיו שאין בית המקדש קיים - שולחנו של אדם מכפר עליו.	רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרווייהו:	!										
ארבע סניפין של זהב היו שם וכו'												
מנא הני מילי?												
אמר קרא: ועשית קערותיו וכפותיו וקשותיו ומנקיותיו, קערותיו - אלו דפוסין, כפותיו - אלו בזיכין, קשותיו - אלו סניפין, ומנקיותיו - אלו קנים, אשר יסך בהן - שמסככין בהן את הלחם.	רב קטינא:	!										
לא סידור הקנים ולא נטילתן דוחות את השבת	מותיב רבא:	!										
ואי סלקא דעתך דאורייתא, אמאי אין דוחות את השבת?		!										
לאו מילתא הוא דאמרי	הדר אמר רבא:											
כל מלאכה שאפשר לה לעשותה מערב שבת אינו דוחה את השבת	דתנן, כלל אמר רבי עקיבא:											
והני נמי אפשר דלא דחי שבת עלייהו, טעמא מאי? דלא ליעפש לחם, בכי האי שיעורא לא מיעפש												
כיצד? נכנס מערב שבת ושמן ומניחן לארכו של שולחן, ומוצאי שבת נכנס, מגביה ראשיה של חלה ומכניס קנה תחתיה, וחוזר ומגביה ראשיה של חלה ומכניס קנה תחתיה, ארבעה חלות צריכות שלשה שלשה קנים, העליונה אינה צריכה אלא שנים, לפי שאין עליה משאוי, התחתונה אינה צריכה כל עיקר, לפי שמונחת על טהרו של שולחן.	כדתניא:											
כל אמות שהיו במקדש - בינוניות, חוץ ממזבח הזהב והקרן והסוכב והיסוד	תנן התם, רבי מאיר:											
אמת בנין ששה טפחים, ושל כלים - חמשה.	רבי יהודה:											
ושניהם מקרא אחד דרשו: ואלה מדות המזבח באמות אמה וטופח וחיק האמה ואמה רוחב וגבולה אל שפתה סביב ורת האחד וזה גב המזבח	רבי יוחנן:											
חיק האמה - זה יסוד												
אמה רוחב - זה סוכב												
וגבולה אל שפתה סביב ורת האחד - אלו קרנות												
זה גב המזבח - זה מזבח הזהב												
זהו באמה בת חמשה, הא כל אמות כלים באמה בת שש	רבי מאיר סבר:											
כזה יהו כל אמות כלים.	רבי יהודה סבר:											

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מנחות-שתי הלחם		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קא סלקא דעתך מיסוד ועד סוכב באמה בת ה' בגובה												♣
ומאי חיק האמה ואמה רוחב?												^
הכי קא אמר: מחיק האמה ועד רוחב באמה בת חמשה												!
גובה המזבח כמה הו'? עשר אמות, שית בני חמשה חמשה וארבעי בני שיתא שיתא												♣
מזבח כמה הו'? חמשיין וארבעה, פלגיה דמזבח כמה הו'? עשרים ושבעה, מקרנות ועד סוכב כמה הו'? עשרים וארבעה, כמה בציר לפלגיה דמזבח? תלתא												♣
חוט של סקרא חגורו באמצע, כדי להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים	ותנן:											♣
אלא הא דתניא גבי עלות העוף:												♣
היה עולה בכבש ופנה לסוכב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, ומולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל ומוצה את דמה על קיר המזבח, ואם עשאה למטה מרגליו אפילו אמה אחת - כשירה	[תניא]											♣
הא קא יתיב עליונה למטה משני טפחים												♣
אלא חיק האמה - כניסה, אמה רוחב - כניסה, גבולה אל שפתה סביב - כניסה												♣
מזבח כמה הוה ליה? שיתין, פלגיה דמזבח כמה הו? תלתין, מקרנות ועד סוכב כמה הו? כ"ד, כמה בציר לפלגיה דמזבח? ששה												♣
אם עשאה למטה מרגליו אפילו אמה אחת - כשרה.	ותנן:											♣
במאי אוקימתא? בכניסה, ומי מצית מוקמת לה בכניסה?												♣
מזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים, עלה אמה וכנס זהו יסוד נמצא שלשים על שלשים	והא תנן:											♣
שלשים ושני טפחים הוין												♣
ותו, עלה חמש וכנס אמה זהו סוכב, נמצא עשרים ושמונה על עשרים ושמונה												♣
עשרים ושמונה וארבע טפחים הוין												♣
וכי תימא: כיון דלא הוה אמה לא חשיב ליה												!
מקום קרנות אמה מזה ואמה מזה, נמצא עשרים ושש על עשרים ושש												♣
עשרין ושבע הוין												♣
לא דק.												!
מקום הילוך רגלי הכהנים אמה מזה ואמה מזה, נמצא עשרים וארבע על עשרים וארבע												♣
מקום המערכה עשרים וחמשה הואין												♣
וכי תימא: הכא נמי לא דק												!
והא כתיב: (יחזקאל מ"ג) והאריאל שתיים עשרה אורך בשתיים עשרה רוחב רבוע, יכול שאינו אלא שתיים עשרה על שתיים עשרה? כשהוא אומר אל ארבעת רבעיו, מלמד שבאמצע הוא מודד שתיים עשרה												♣
וכי תימא: שית מינייהו מעיקרא באמה בת חמשה מייתי להו												!
אם כן רווחא לה עורף												♣
כל העזרה היתה אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש, ממזרח למערב מאה ושמונים ושבע: מקום דריסת רגלי ישראל אחת עשרה אמה, ומקום דריסת רגלי הכהנים אחת עשרה אמה, המזבח	דתנן:											♣
אלא חיק האמה - בגובהה, אמה רוחב - כניסה, גבולה אל שפתה סביב - לא שנא הכי ולא שנא הכי												♣